

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Mfv.VIII.10.162/2022/4.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Hajdu Edit bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
Dr. Tánczos Rita bíró

A felperes: felperes
cím1

A felperes képviselője: Dr. Rente László ügyvéd
cím2

Az alperes: alperes
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Hajzer László ügyvéd
cím4

A per tárgya: munkáltató kártérítési felelőssége

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Debreceni Ítéltábla Mf.I.50.033/2022/8.

Az elsőfokú bíróság határozata

Debreceni Törvényszék 9.M.70.272/2020/28.

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Ítéltábla Mf.I.50.033/2022/8. számú ítéletének azt a részét, amelyben helybenhagyta az elsőfokú ítéletnek a jövedelempótló járadék megfizetésére irányuló rendelkezését hatályában fenntartja, ezt meghaladóan a jogerős ítéletet nem érinti.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 85.000 (nyolcvanötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 340.000 (háromszánnegyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség ezen határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárásban iránydó tényállás

[1] A 8 általános iskolai osztályt végzett, 17 éves kora óta folyamatosan betanított fizikai munkásként dolgozó felperes 2018. április 24-től segédmunkás munkakörben állt munkaviszonyban az alperesnél. A felperes havi nettó munkabére 210 000 forint volt.

[2] A felperes 2018. december 5-én cím5 szám alatti területen végzett csatornázási munkálatok során munkavégzés közben balesetet szenvedett. A baleset következtében a jobb térd és lábszár zúzódását, valamint a jobb térd belső oldalszalag megnyúlás részleges szakadását szenvedte el. A sérülése következtében – néhány nappal később - a felperesnél jobboldali mélyvénás trombózis alakult ki, amely a 2018. december 10-ei ismételt orvosi vizsgálatok által igazolhatóan okozati összefüggésbe hozható a perbeli balesettel. A felperesnél a jobb alsó végtag sérülés – csökkent terhelhetőségében megnyilvánuló – maradandó károsodással gyógyult, emellett a guggolás 50%-ban kivitelezhető. A később elvégzett orvosi vizsgálatok a felperesnél a bal elülső keresztszalag részleges szakadását is leírták. A 2019. október 24-én elvégzett műtét során a felperesnél a jobb térdben térdtükrözéses keresztszalag pótlás történt.

[3] A felperes baleseti eredetű egészségkárosodásának mértéke 5%, a baleset következtében kialakult lelki sérülés ugyanakkor a betegség szintjét nem éri el.

[4] Az alperes 2020. június 11-én felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát. A perbeli balesettel okozati összefüggésben a felperes jövedelme 2020. július 1-től havi nettó 100 000 forinttal csökkent.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[5] A felperes a keresetében 6 000 000 forint sérelemdíj, 160 000 forint gondozási költség, 120 000 forint háztartási- és házkörüli kisegítői költség, 124 000 forint közlekedési többletköltség és 83 850 forint gyógyszer- és gyógyászati segédeszköz költsége, valamint ezen összegek után 2018. december 6-tól számított késedelmi kamata, 2020. július 1-től havi nettó 100 000 forint jövedelempótló járadék, továbbá perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint a munkaviszonyával összefüggésben bekövetkezett balesete következményeként vagyoni kára van, amelyért az alperes teljes kártérítési felelősséggel tartozik.

[6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

[7] Az elsőfokú bíróság a 2021. június 23-án jogerőre emelkedett 14. sorszám alatti közbenső ítéletében megállapította, hogy az alperest teljes kártérítési felelősség terheli a felperes 2018. december 5-én bekövetkezett balesetért.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[8] A Debreceni Törvényszék a 9.M.70.272/2020/28. számú ítéletével kötelezte az alperest 1 000 000 forint sérelemdíj, 120 000 forint háztartási- és házkörüli kisegítő költsége, 124 000 közlekedési többletköltség, 83 850 forint gyógyszer- és gyógyászati segédeszköz költsége, valamint ezen összegek után 2018. december 6-tól a kifizetésig számított késedelmi kamata, 2 200 000 forint lejárt jövedelempótló járadék, 2022. május 1-től minden hónap 10. napjáig előre esedékesen havi nettó 100 000 forint jövedelempótló járadék, továbbá 300 000 forint perköltség megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest a Debreceni Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására 163 200 forint állam által előlegezett költség, valamint 151 671 forint eljárási illeték megfizetésére.

[9] Az elsőfokú bíróság a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 166. § (1) bekezdés és az Mt. 167. § (1) bekezdésének a teljes kártérítés megfizetésére vonatkozó rendelkezéseire utalva az Mt. 177. §-a alapján alkalmazandó Ptk. 6:528. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy akinek a munkaképessége a károkozás folytán csökkent, akkor követelhet jövedelempótló járadékot, ha a káreset utáni jövedelme az azt megelőző időszak jövedelmét neki fel nem róható okból nem éri el.

[10] A törvényszék az orvosszakértői vélemény alapján a perbeli balesettel vagy annak következményeivel okozati összefüggésben nem álló gondozási költség vonatkozásában a keresetet elutasította, azonban a felperes további vagyoni kárigénye vonatkozásában – figyelemmel az alperes összecsúszással kapcsolatos nyilatkozataira és a Pp. 342. § (1) bekezdés szerinti ellenkérelemhez kötöttség elvére – a kereset szerint marasztalta az alperest.

[11] Az alperes fellebbezése alapján eljáró Debreceni Ítéltábla az Mf.I.50.033/2022/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte az alperest 102 500 forint perköltség, valamint 328 000 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére.

[12] A másodfokú bíróság elsődlegesen rögzítette, hogy az alperes fellebbezéssel nem támadta az elsőfokú bíróság által sérelemdíj címén megítélt 300 000 forint, a háztartási- és házkörüli kisegítő költség, közlekedési költség, továbbá gyógyszer és gyógyászati segédeszköz költsége címén megítélt összegeket és ezek kamatát. Erre figyelemmel a másodfokú eljárás tárgya kizárólag a 300 000 forintot meghaladó sérelemdíj összege, valamint a lejárt és jövőben esedékes jövedelempótló járadék címén történt marasztalás vizsgálata volt.

[13] Az ítéltábla megállapította, a Pp. 358. § (1) bekezdése alapján az alperes teljes kártérítési felelősségét megállapító elsőfokú közbenső ítélete a jogerőre emelkedést követően már nem volt vizsgálható, ekként az alperes fellebbezésében hivatkozott munkavállalói közrehatás sem.

[14] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes írásbeli ellenkérelmében, valamint egyéb nyilatkozataiban kizárólag a felperes által elszenvedett balesettel ok-okozati összefüggésben bekövetkezett egészségkárosodás mértékét vitatta. A jövedelempótló járadék tekintetében érdemi védekezése nem volt, önmagában a jogalap vitatása nem volt elégséges.

[15] A jogerős ítélet indokolása szerint a Pp. 237. § (2) bekezdésből következően az alperes a fellebbezésében megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróságot általánosságban terhelte a bizonyítandó tényekre vonatkozó tájékoztatási kötelezettség, mert a

Pp. ilyen kötelezettséget nem ró a bíróságra. Az elsőfokú bíróság helytállóan fogadta el a perben előterjesztett szakvéleményt, különös tekintettel arra, hogy az alperes által indítványozott kérdéseket az elsőfokú bíróság a szakértői bizonyítást elrendelő végzésében feltette a szakértőnek és a szakvéleményre a megadott határidőben észrevételt, további bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezés megalapozatlan volt.

[16] A másodfokú bíróság a fellebbezés elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló kérelme alapján utalt a Kúria „a munkáltató egészségkárosodásért fennálló felelősségének egyes kérdéseiről” szóló összefoglaló-véleményére, amely rögzítette, hogy az Mt. 167. § (1) bekezdés rendelkezése nem összepszerűségi, hanem a felelősség jogalapját rendező szabály. A károkozónak nem a pontos kárösszeget, hanem a kár fajtáját és nagyságrendjét kell előre látnia, azaz csak azon károkért fennálló felelősség alól mentheti ki magát, amely az általános felfogás szerint nem volt előre látható. A károkozónak az őt terhelő bizonyítási teher miatt bizonyítania kell, hogy a bekövetkezett kár a referencia időpontban, vagyis a károkozás időpontjában nem volt előre látható. Az előre láthatósági klauzula ezért a munkáltató felelősségét csak igen szűk körben korlátozza, illetve zárja ki a munkavállaló egészségkárosodásából származó károk tekintetében. Mindezek alapján egy munkahelyi balesetből eredő egészségkárosodáshoz kapcsolódó elmaradt jövedelem, mint kár, az alperes fellebbezésében kifejtett álláspontjával szemben előre látható.

[17] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróságnak a sérelemdíj összepszerűségére vonatkozó érvelésével, így az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[18] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára, valamint a felperes első-, másodfokú, valamint felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Pp. 237. § (1) és (2) bekezdésébe, 266. § (1) bekezdésébe, 279. § (1) bekezdésébe, 346. § (4) és (5) bekezdéseibe, továbbá az Mt. 169. § (1) bekezdésébe, 172. § (1) bekezdésének b) és d) pontjaiba ütközően jogszabálysértő.

[19] Az alperes érvelése szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 237. § (1) és (2) bekezdésében foglalt anyagi pervezetésre vonatkozó kötelezettségét megsértve a jövedelempótló járadék mértékét befolyásoló törvényes szempontokról - a felek állítási és bizonyítási kötelezettségéről- nem tájékoztatta a feleket, ezzel a per kereteit a Pp. rendelkezésével ellentétben nem határozta meg, az teljesen parttalaná vált. A törvényszék tájékoztatása nem felelt meg a Kúria 3/2018. (IX. 17.) KMK véleményében foglaltaknak. A másodfokú bíróságnak a fellebbezés elbírálása során meg kellett volna állapítani, hogy az elsőfokú bíróság a tájékoztatást köteles lett volna megadni arról, hogy a jövedelempótló járadék összepszerűsége vonatkozásában milyen állítási és bizonyítási kötelezettség terheli a felperest, mi a bizonyítás esetleges sikertelenségének következménye, az alperest pedig arról, hogy sikeres bizonyítás esetén milyen módon van helye ellenbizonyításnak. Ez az eljárási szabálysértés azért hatott ki az ügy érdemére, mert az eljáró bíróságok sem az eljárás során, sem döntésükben nem rögzítették, hogy a jövedelempótló járadék vonatkozásában milyen szempontokat vizsgáltak, és ahhoz képest milyen súlyozással szerepel az egészségkárosodás mértéke.

[20] Az alperes további érvelése szerint a másodfokú bíróság a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdésébe ütközően nem tett eleget az indokolási kötelezettségének sem. Az ítélet megfelelő indokolása nem pusztán formális kötelezettség, mert ezen múlik az ítélet meggyőző

ereje. A jogerős közbenső ítéletet követően, az összecszerűsége folytatott eljárásban szükséges lett volna annak rögzítése, hogy a jövedelempótló járadék mértéke milyen bizonyítékok és milyen törvényi szempontok alapján került meghatározásra. Ezzel szemben a másodfokú bíróság csupán a szakvéleményre és arra utalt, hogy annak előterjesztését követően a megadott határidőben az alperes nem tett észrevételt, de nem derült ki, hogy ténylegesen keletkezett-e jövedelemkiesés, a felperest az egészségi állapota alkalmassá teszi-e könnyű fizikai munka végzésére, és ehhez képest valójában milyen mértékű a jövedelemkiesés mértéke, továbbá arra sem ad választ, hogy a balesettel összefüggő 5%-os egészségkárosodás hatása mennyi ideig tart. A 3/2018. (IX. 17.) KMK vélemény elvi élel rögzítette, hogy az elmaradt jövedelem összegét jogcímenként kell indokolni és az indoklásnak tartalmaznia kell, hogy milyen bizonyított tények alapján került meghatározásra a járadék összege, a bíróság milyen kártérítést csökkentő tényezőket, milyen jövőbeli változást vett figyelembe. Az alperes álláspontja szerint az ítéletábra nem adta magyarázatát annak sem, hogy a kirendelt igazságügyi szakértői véleményt milyen okok alapján fogadta el, indokolási kötelezettségének az alperes észrevételének hiányában is eleget kellett volna tennie.

[21] A jogerős ítélet a Pp. 279. § (1) bekezdésének megsértésével értékelte a rendelkezésre álló szakvéleményt, mivel az abban megállapított 5%-os egészségkárosodás mértékét egyáltalán nem értékelte a jövedelempótló járadék összegének meghatározása során. A másodfokú bíróság akkor járt volna el megfelelően, ha figyelembe veszi, hogy az egészségkárosodás elhanyagolható mértékű, amely nem befolyásolja a felperes jövedelemszerző képességét (Mt. 172. § (1) bekezdés b) pont) és értékeli azt is, hogy a jövedelem-csökkenés jelentős része a felperesnek felróható okból merült fel (Mt. 177. § alapján alkalmazandó Ptk. 6:528.§ (1) bekezdés). Az Mt. 177. § alapján alkalmazandó Ptk. 6:528. § (5) bekezdése alkalmazásával figyelemmel kellett volna lenni a felperes jövőbeli felépülésére, valamint az Mt. 172. § (1) bekezdés d) pontja szerinti megtakarított kiadásokra is.

[22] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és az alperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróság megalapozott és okszerű döntést hozott és eleget tett az indokolási kötelezettségének is. Az alperes felülvizsgálati kérelme nem tartalmaz olyan új tény, bizonyítékot vagy hivatkozást, amelyet az elsőfokú, illetve a másodfokú bíróság nem értékelt volna.

[23] Az alperes a sérelmezett anyagi pervezetés körében alaptalanul hivatkozott a 3/2018. (XI. 17.) KMK vélemény 15. pontjára, mert - az ítéletekben kifejtettek szerint - az első, perfelvételi tárgyaláson a bíróság kifejezett kérdésére a jövedelempótló járadék összecszerűségének vitatására irányuló nyilatkozatát nem kívánta indokolni. A per során mindvégig a kereset jogalapját vitatta, ezért az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében indokolási kötelezettségének eleget téve, a jogalap körében részletes indokolást adott.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[24] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem alapos.

[25] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető fellebbviteli perorvoslat, amelynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottan van helye. Rendkívüli perorvoslat jellegéből következően funkciója a kérelmet előterjesztett fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása. A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és

csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki. Az adott esetben az alperes felülvizsgálati kérelme folytán a felülvizsgálat tárgyát kizárólag a jogerős ítéletnek a jövedelempótló kártérítési járadékot helybenhagyó része képezte.

[26] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozatlanul hivatkozott az elsőfokú bíróság anyagi pervezetési kötelezettségének megsértésére.

[27] A jogalkotó Pp. 237. §-ához fűzött indokolása szerint a bíróság anyagi pervezetési tevékenységének korlátja a kereseti kérelem és ellenkérelem, valamint az érvényesített jog és hivatkozott jogalapja. A bíróság anyagi pervezetése nem terjed ki arra, hogy a felet arról tájékoztassa, ha az előadott tények a fél által kérelmében, ellenkérelmében nem hivatkozott jog alkalmazását vetik fel, különösen, ha az a kérelem, ellenkérelem, illetve érvényesített jog megváltoztatását kívánná meg. Nem terjed ki továbbá a fél kérelme, ellenkérelme, illetve az érvényesített jog és hivatkozott jogalapja keretein belül sem a tények és bizonyítékok hivatalból való felkutatására, beszerzésére, vagy értékelésükről való érdemi állásfoglalásra.

[28] A másodfokú bíróság jogerős ítélete e körben helytállóan mutatott rá arra, hogy az alperes az első perfelvételi tárgyaláson a felperes járadékigénye összecszerűségének vitatására irányuló nyilatkozatát a bíróság kifejezett kérdése ellenére nem indokolta, majd a 14. sorszámú jegyzőkönyv szerint úgy nyilatkozott, hogy a felperes keresetét jogalapjában igen, azonban összecszerűségében nem vitatja.

[29] Az alperes nyilatkozata alapján az elsőfokú bíróság a Pp. 237. § (5) bekezdésének megfelelően a felek kérelmének és jogállításainak korlátain belül gyakorolta az anyagi pervezetést, azon nem terjeszkedhetett túl.

[30] Az alperes jogalap vitatására irányuló nyilatkozata alapján a bíróság orvosszakértői bizonyítást rendelt el, a szakértőhöz intézendő kérdéseket az alperes a bíróság felhívására előterjesztette, ugyanakkor a szakvéleményre – felhívás ellenére – nem tett észrevételt. Az alperes a 2022. március 28-án megtartott tárgyaláson ugyan már indítványozta a vélemény kiegészítését, avagy a szakértő megidézését, azonban a Pp. 316. § (1) bekezdésében foglaltak felhívásával nem jelölte meg kérelme indokát, így az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte a bizonyítás kiegészítését.

[31] Alaptalan az alperes indokolási kötelezettség megsértésre alapított álláspontja is. A bíróság indokolási kötelezettségeit előíró Pp. 346. § (4) bekezdése alapján az indokolás a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza.

[32] Mivel a fent kifejtettek szerint az alperes a felperes jövedelempótló járadék megfizetésére irányuló keresete összecszerűségét nem vitatta, a bíróságot nem terhelte a marasztalás részletes, a járadékösszeg számításának mérlegelésére irányuló indokolási kötelezettség sem. A felperes az elsőfokú eljárás során megjelölte, hogy a balesetet megelőzően nettó munkabére 210 000 forint volt, a munkaviszonyának megszüntetését követően jövedelme 110 000 forintra csökkent, így a különbözet összege havi 100 000 forint. Az alperes a felperes állítását nem vitatta, így annak további bizonyítása szükségtelen volt. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában ezért e körben jogszabálysértés nélkül utalt a jogerős közbenső ítélet alperes felelősségét megállapító rendelkezésére, valamint az alperes összecszerűség körében tett nyilatkozatára és az ellenkérelemhez kötöttség elvére.

[33] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul kifogásolta a szakértői vélemény – állítása szerint – okszerűtlen, a Pp. 279. § (1) bekezdésébe ütköző értékelését is. A felülvizsgálati kérelem sem tartalmazza azokat az okokat, ellentétes bizonyítékokat, amelyek a szakvélemény aggályosságát alátámasztanák, így a Kúria ismételten utal arra, hogy a szakértői véleményre az alperes érdemi észrevételt nem tett, az általa a szakértői kirendeléskor feltett kérdésekre a szakértő választ adott és ellentétes álláspont hiányában az egyértelmű, aggálymentes szakértői véleményt az elsőfokú bíróságnak el kellett fogadnia.

[34] Az alperes alaptalanul panaszolta az Mt. 169. § (1) bekezdése és 172. § (1) bekezdés b) és d) pontjának megsértését is. A jövedelempótló kártérítés esetében a bíróság abban az esetben folytat le részletes bizonyítást, ha az alperes a kereseti kérelemben foglalt összeg számítását vitatja, amely a fent kifejtettek alapján a perben nem állt fenn. Az alperes a perben nem állította és bizonyítást sem indítványozott arra, hogy a felperes egészségi állapota milyen munkakör betöltését tette lehetővé és ez alapján milyen összegű jövedelmet érhetett volna el. A felperes nyilatkozata alapján havi 110 000 forint jövedelem beszámítását a bíróság a felperes nyilatkozata alapján figyelembe vette, ugyanakkor – ellentétes bizonyíték és bizonyítási indítvány hiányában – további, a járadék különbözet összegét csökkentő tételt nem értékelhetett.

[35] Figyelemmel arra, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során a jövedelempótló kártérítés mértéke körében érdemi védekezéssel nem élt, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül kötelezték az alperest a keresetben foglalt járadék megfizetésére. A járadék meghatározásánál figyelembe vett körülmények lényeges megváltozása esetén bármelyik fél kérheti a járadék mértékének és a járadékfizetés időtartamának megváltoztatását vagy a járadékfizetési kötelezettség megszüntetését (Ptk. 6:530. §).

[36] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[37] A pereszes alperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségének, valamint a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárás illetékének megfizetésére.

[38] A Kúria tájékoztatja az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 2023. január 1-től hatályos 78. § (4) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) -e) pont alapján, hogy

- az illetéket az állami adó és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie,
- az illeték megfizetése a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé,
- a megfizetés során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a kúriai ügyszámot, és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[40] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2023. március 8.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró,
Dr. Hajdu Edit s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Tánczos Rita s.k.
bíró